

הוא מתאונן על הטסנות ואיסיותו של שאול

ורוצה שנשחרר אותו מפיקוחו.

- יש לקבוע דרגות, סמלים, מבנה, תשלומין, חופש, שבועה, עזרה למשפחות, קביעת מרחבים והגדרת יחידות, משמעה, השתלמות בחו"ל, קורסים, משפט צבאי.

- בחבל ראש-פינה המשיכו הסורים להתקיף עד לפנות ערב. נתתי הוראה להתקיף אותם במשך הלילה בכל כלי הנשק, ואם המפקחים למקום לספר להם שהמשכנו להתקיף לאחר שהם לא הפסיקו בעשר אלא בעשרים, ולא ראינו חובה לסדר הפוגה לפי ראות עינם.

12.6.48, ה' סיוון.

בני בא לראותי. הוא מדגיש חשיבות האימונים, המשמעת, והפיקוד הגבוה, לא להתחפף בפיקוד של בריגדה. מציע להעמיד חייל בראש אחד. רואה צורך במנוי מפקח ארצי על אזעקות. אין די מקלטים. אין זהירות בדבור, ויש להעניש על טמטום - לדוגמא, יש לאסור בחי קפה מסוימים לחיילים, שלא יתערבבו יותר מדי עם ציווילים. בדבר בחירת קצינים יש להשתמש במומחים לפסיכולוגיה.

בני מתאונן על ויל, שמבטיח ואינו מקיים. מציע ועד ייצור שיחקור מה נעשה. אין בני מאמין שאנו נייצר מרגמה של 120 מ"מ לפני ששה חדשים.

./.

- המצרים עזבו ברצונם הטוב את דרך פלוג'ה, ואנשינו כבשו עמדותיהם הקודמות. כבשנו את עסלוג'.

- לפני שתיים-עשרה מודיעים שהסורים חוקמים בתוחכים ובאווירונים את עין-גב.

- הזמנתי ורלינסקי שיקח על עצמו רכוז ומשלוח המזון והדלק לירושלים. בהשתתפות בן-ארצי הגענו למסקנה זו: ורלינסקי אחראי לאספקה ולהובלתה עד בילו ולסבלים ציוויליים בבילו לפריקה ולטעינה בשביל המסך ההובלה. אנף האפסנאות אחראי להובלה מבילו ועד ירושלים. לשם כך אנא את . אנא אחראי למסירת האספקה בירושלים לד"ר ב. ג'וסף או שליחו. הצבא יספיק מכוניות המשא הנדרשות ע"י וורלינסקי לשם הובלה לבילו.

- הלילה העבירו לירושלים 22 טון קמח, 1200 גלון בנזין, $2\frac{1}{2}$ טון חלב, 4 טון גבינה, 1 טון סיגריות. העבירו הלילה גם 250 מטר ברקוביל ויניח צנור להזרים דלק מקצה אחד של המדרון לשני. תיקון הדרך ימשך עוד כשעה ימים. דובקין שהגיע היום הנה באווירון מאשר שלפני שלשה ימים קיבלו $3\frac{1}{4}$ טון קמח, ולפני שנים - 8 טון. אור ליום ה' קיבל הפיקוד הירושלמי 400 גלון בנזין.

חברת החשמל בירושלים בידינו. הפועלים הערבים עזבו - ונשארו רק יהודים. יש דלק לעוד 3-4 ימים בשביל

./.

אפי"ה, ומבקשים לשלוח גנרטורים להפעלת המאפיות.
אם הצלב האדום יוביל אוכל - עליו לדאוג ל-4.000 טון אוכל
לחודש, ועם פירות 5000 טון.

בירושלים, לדברי דובקין, יש כאלפים מצועים,
רבים קטועי רגל ויד, והרוגים מכסימום 600. מלאי הטיס
הוא ל-2½-3 חדשים. בכל יום מחלקים 98.000 מנות אוכל.

בא יגאל פייקוביץ מירושלים. יש לו גרוד אחד
במשלטים בשער הגאי - בית-סוסין, גרוד אחד בסביבות כבב.
המשלטים משער הגאי ועד ירושלים - תפוסים ע"י אנשי
ירושלים. אנשי הראל מתכוונים לרדת. שאלתי יגאל מי
גזל הנשק מידי לויצא? עשה זאת מפקד הגרוד עוזי בלי
ידיעה יוספלה. הנימוק - היו לו אנשים בלי נשק, וכששכע
שמוכילים נשק - נתן פקודה לקחת אותו ...

הנעלים שנמצאו בג'נרלה נעלמו. כיצד? דוד
אומר שלו עצמו יש 12.000 איש שהיה צריך להנעילם. בתוכם
1800 אנשי פלמח, 450 "פליטים גבעתיים" (?), 6500 חיילים
בניוט מלא, 2000 חי"ט חלקי, 1200 גדנע, שלובת חפריט,
חיל-האוויר, משטרה צבאית, משמר-עם ועוד.

- דובקין: איבדנו העיר העתיקה בגלל המצב הפנימי
בחבנה בירושלים. גם רמת רחל נהרסה בגלל אי האום. יש
להחליף המפקד.

./.

- משלחת מעמק הירדן, יצאה בשתיים-עשרה וחצי.
המצב בגב כמעט נואש. מורעשים ומופוצים, והאנשים המוסים ועיסים. יש לתת נופש לאנשי המשקים ולהחליפם. יש להחיש עזרה למשק, כי מי יודע אם יעמדו עד הלילה.
- דוד קובל שאין משמעת, יש שוד, המפקדים מטרבים להלחם, אין מסורת צבאית. יש 3 סוגים: (1) אלה שהיו בצבא, לאלה יש משמעת, אבל יש להם תביעות כאילו היו בצבא בריטי, (2) ותיקי הגנה, יש להם להט, נלחמים, וביצעו הפעולות הרציניות, (3) הדור הצעיר, לרבות מ"מ צעירים - אינם עומדים בפני מציאות מרה וקשה, קשה להם לסבול חוסר שנה, חוסר מים, אינם מחזיקים מעמד. נכונים להתקוף - אבל אינם יכולים לקבל מכה. נעשים ציניים, הורסים אלים ומזבחות. רק בכפר עציון עשו חובתם, בעיר העתיקה ובנוה-יעקב - לא! ברחו בניגוד להוראה מפורשת. בעיר העתיקה היה עוד אוכל לחמשה שבועות וגם תחמושת.
- בענין הגנבות - מבזימים. יש רעב בעיר, חסרים מים, האנשים מאבדים ערכם העצמי. בירושלים נהרגו מראשית המלחמה 700 חיילים. פלמח התרברב ולא העריך פעולת אחרים. דוד הכניס פלמח לשנלר - למחרת זרקו העובדים מהמשבח.
- אלון דורש לשחרר אותו מפיקוח של שאול, אחרת לא יוכל לעבוד. הסברתי לו שיש הכרח ברכוז ובפיקוח. אמר שיסע לאמריקה. אמרתי לו שגם קבענו פיקוח מרכזי.